

СЕКЦІЯ 3

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЦІННОСТЕЙ ТА ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ

Атаманюк Зоя Миколаївна (Одеса) – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського,

Васильєва Лариса (Одеса) – магістрантка соціально-гуманітарного факультету історико-філософського відділення Університету Ушинського

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ПОГЛЯД НА ЛЮБОВ КРІЗЬ ПРИЗМУ НОВОГО ЗАПОВІТУ

Певне, немає такої людини, яка б не хотіла бути щасливою. Людина шукає любові і щастя. Шукає у різному – у друзях, у родині, в роботі, в грошах, у розвагах. І коли навіть знаходить їх там, то незабаром розуміє, що те щастя і та любов є тимчасовою. Помирають близькі, відходять друзі, втрачається робота і гроші. Тоді людина шукає чогось такого, що б вона мала завжди. І цим «завжди» є любов Ісуса Христа.

Ми часто не довіряємо Богові, чомусь переконані, що Бог не приймає нас такими, якими ми є. Ми тоді гадаємо, що потрібно "заслужити" цю любов; а для цього треба постаратися стати "святим", і аж тоді, мовляв, Бог нас полюбить. Нерідко людина сумнівається в безумовній любові Бога, тому що багато разів розчаровувалась в любові людській. Але потрібно усвідомити собі, що Бог не є такий, як людина, і любов Його не така, як у людини.

Багато думають про Бога як про грізного й караючого суддю або дуже далеку святу істоту. Та насправді Він хоче бути другом, люблячим Отцем. Ще в Старому Завіті устами пророка Осії Бог говорить про Свій народ:

«Я брав їх за руки, але вони не розуміли, що то Я доглядав їх. Я притягав їх людяними мотузками – поворозами любові. Я нахилився над ними і давав їм їсти» [6]. Так само і тепер – Господь піклується нами, бере на Свої батьківські руки – а ми того не розуміємо.

«Бог є любов». «Дивіться, яку велику любов дарував нам Отець, щоб ми дітьми Божими звалися. Ми і є ними», - говорить апостол і євангеліст Іван [6].

Бог любить нас безумовно – такими, якими ми є. Перед ним не потрібно... Не потрібно бути «ідеальним», щоб бути достойним Його доброти і благості. Любов Бога зцілює від вад і недуг, лікує від незадоволення собою, оточуючим світом і самим життям. Любов Бога до людини – це щось незвичайне, те, до чого не можна звикнути.

Бог любить нас і в Його планах дати нам мир, мету життя і виразити себе, як особистість. Бог хоче, щоб ми були щасливими, бо Він Сам є абсолютною любов'ю і тому не може бажати комусь зла.

Мабуть, найповнішим і найпереконливішим знаком та доказом любові Бога Отця до нас є Втілення Його Єдинородного Сина.

«Любов же полягає не в тому, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас і послав Сина Свого – примирення за гріхи наші» [6]. Саме на хресті Бог найглибше, наочно показав Свою любов до нас. У розп'ятому Христі Бог принизився перед кожною людиною, Своєю любов'ю благаючи нас відкрити свої серця для Нього. Кожної хвилини Христос стукає у серце людини, щоб вона відчинила його і впустила туди Любов – любов певну, вічну, безумовну. І, відчувши, досвідчивши ту любов, щоб вона стала щасливою і радісною. І вже назавжди.

Саме втілення Сина Божого, вся Його діяльність на землі, страждання і ганебна смерть на хресті як спокутування людських гріхів, були зрозумілі як прояв найглибшої любові Бога до людей. «Так-бо Бог полюбив світ, – пише євангеліст Іван, – що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся» (Ів. 3, 16-17) [6].

Сам Бог подав людям приклад нескінченної і рятівної любові, і Новий Заповіт, а за ним і християнські мислителі протягом всієї історії християнства непинно закликають людей до наслідування божественної любові. «Отже, будьте наслідувачами Богів, як улюблені діти, і поведіться в любові, як і Христос полюбив вас, і видав за нас Самого Себе, як дар і жертву Богів на приємні пахощі» (Еф. 5, 1-2) [6].

Головною в Новому Заповіті виступає заповідь любові до Бога. Однак реалізація цієї заповіді неможлива без другої заповіді, без любові до ближнього. «Як хто скаже: « я Бога люблю» та ненавидить брата свого, той неправдомовець. Бо хто не любить брата свого, якого бачить, як може він Бога любити, Якого не бачить?» (1 Ів. 4, 20) [6] Любов до ближнього, тобто до кожної людини, у Новому Заповіті – необхідна умова любові до Бога, головна сходинка на шляху до Нього, тому вона стоїть в центрі уваги всіх новозаповітних авторів.

Проповідями і особистим прикладом Ісус протягом усього свого земного життя пристрасно впроваджував в людські серця ідею і почуття любові до ближнього. І ось на останній бесіді з учнями («таємній вечері») Він дає їм знову заповідь любові, закликаючи зробити її основою людських взаємин після Його відходу. Підкреслюючи її значимість, Ісус тричі повторює її протягом бесіди. «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!» (Ів. 13, 34) [6]. Тепер він закликає учнів, а через них і кожну людину любити один одного не тільки звичайною людською любов'ю («як самого себе»), але й більш високою – божественною якою Ісус (так само як і Бог) полюбив людей.

Керований цією любов'ю, Він віддав себе на ганебну смерть заради порятунку людей. Ісус вірить в людину і закликає її до всепереможної жертвної любові. Сила цієї любові рятує і приводить людину до вічного життя, підносить її до високої любові – Бога.

Бог дав людині мудрість і людинолюбство, тому для християн на першому місці стоїть релігія – «пізнання і шанування істинного Бога», безпосередньо за нею і в тісному зв'язку з нею слідує людинолюбство – «милосердя, або людяність» [7].

Гуманність, милосердя, співчуття, любов до людей – ось та область почуттів і моральних принципів, відкрита християнством і поставлена в основу будови нової культури.

Деркач Андрій Валерійович (Одеса) – старший викладач кафедри фізичного виховання та спорту Одеського національного морського університету

ПРОБЛЕМА ЦЕННОСТИ ЖИЗНИ В УСЛОВИЯХ СОВРЕМЕННОЙ ЦИВИЛИЗАЦИИ: НОВЫЕ АСПЕКТЫ И ТЕНДЕНЦИИ

Современной эпохе свойственны глубокие противоречия и потери. С развитием производительных сил общества мировой цивилизационный кризис обрел новые формы. И это кризис не отдельных сторон бытия, а основных форм жизнедеятельности техногенной цивилизации и, одновременно, современного человека, способа его самоорганизации.

Сегодня не только ученые, но и философы ищут выход из той угрожающей ситуации, которая складывается в мире, все яснее осознавая, что проблемы цивилизации самым тесным образом связаны с кризисом культуры и морального сознания.

В прошедшем столетии произошли две мировые войны, в которых погибли десятки миллионов человек, от геноцида, голода, эпидемий, от терактов пострадало множество взрослых и детей. Возможно этими трагическими обстоятельствами и объясняется повсеместная утрата в сознании людей ценности человеческой жизни.

Вступили в противоречие представления о жизни, традиционные моральные и религиозные ценности в западной и восточной цивилизациях.

В современном обществе и на Западе, и на Востоке вследствие все возрастающего материального расслоения, бедности и неустроенности у большинства населения в значительной степени были забыты традиции и привычки бережного отношения к жизни и здоровью.

Здоровье людей повсеместно ухудшается, и основные факторы этого процесса сейчас уже хорошо известны: это загрязнение окружающей среды, болезней, увеличивающийся алкоголизм и наркомания, особенно среди молодежи. Очень сложная ситуация в нашей стране.

Критические события жизненной практики конца XX века, смещение приоритетов от государства к гражданскому обществу, новые информационные технологии и открытия в области медицины и генетики – все это влечет за собой необходимость интеграционных усилий исследователей в различных областях знаний.

Актуальность социально-философского исследования обусловлена тем, что проблемы жизни и здоровья человечества не могут рассматриваться вне связи с негативными тенденциями и деформациями общественного развития, вне связи с техногенным воздействием на природу и ухудшением экологической ситуации, которая в ряде случаев носит угрожающий человечеству характер. Отсюда понятна озабоченность ученых и политиков